Το συνέδριο, του οποίου οι εργασίες κράτησαν ακριβώς ένα μήνα, άρχισε την 1/13 Ιουνίου 1878 και η Συνθήκη του Βερολίνου υπογράφτηκε την 1/13 Ιουλίου.

Στο μεταξύ η Αγγλία, εκμεταλλευόμενη τις ανησυχίες της Τουρκίας για το μέλλον των εδαφών της, ήλθε σε μυστική διαπραγμάτευση μαζί της, στις 23 Μαΐου / 4 Ιουνίου, υποσχόμενη εγγύηση για τα σύνορα της Τουρκίας στην Ασία παίρνοντας σε αντάλλαγμα την προσάρτηση της Κύπρου.

Ο Ιγνάτιεφ επισκέπτεται τη Βιέννη για να ζητήσει την αυστριακή υποστήριξη. Ο αυστριακός υπουργός εξωτερικών ζητάει από το Ρώσο πρεσβευτή να μετατραπεί η Μακεδονία σε ανεξάρτητη επαρχία με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη και να δοθεί στην Αυστρία το δικαίωμα να προσαρτήσει τη Βοσνία Εζεργοβίνη συμπεριλαμβανομένου του σαντζακίου Novi Pazar. Συγχρόνως ζητάει τα εδάφη μεταξύ της λίμνης Σκούταρη και της Αδριατικής. Ο Ιγνάτιεφ αναγκάζεται να έλθει σε συμφωνία με την Αγγλία η οποία στη συνέχεια έρχεται σε συμφωνία με την Αυστρία. Το αποτέλεσμα είναι ότι η Ρωσία βρίσκεται απομονωμένη στο συνέδριο.

Πρόεδρος του συνεδρίου είναι ο Μπίσμαρκ με κυριότερους βοηθούς του, τον υπουργό εξωτερικών von Bulow και τον πρεσβευτή στο Παρίσι πρίγκηπα Hohenlohe. Επικεφαλής της ρωσικής αντιπροσωπείας είναι ο ηλικίας 80 ετών Gorchakov με δεύτερο το ρώσο πρεσβευτή στο Λονδίνο Shuvalov, ο οποίος έχει αναλάβει όλο το βάρος της αποστολής, και τρίτο το ρώσο πρεσβευτή στο Βερολίνο Oubril, παίρνει δε μέρος στην αντιπροσωπεία και το στέλεχος του ρωσικού υπουργείου εξωτερικών Αλέξανδρος Jomini. Επικεφαλής της αγγλικής αντιπροσωπείας είναι ο Ντισραέλι με δεύτερο τον μαρκήσιο Salisbury και τρίτο τον πρεσβευτή στο Βερολίνο λόρδο Odo Russel. Επικεφαλής της αυστριακής αντιπροσωπείας είναι ο υπουργός εξωτερικών Andrassy και αποτελείτια από τον πρεσβευτή στο Βερολίνο Karolyi και τον βαρώνο Schwagel. Τη γαλλική αντιπροσωπεία αποτελεί ο επικεφαλής υπουργός εξωτερικών Waddington, ο πρεσβευτής στο Βερολίνο κόμης St Vallier και ο εμπειρογνώμονας του υπουργείου εξωτερικών Desprez.

Η τουρκική αντιπροσωπεία αποτελείτο από το Καραθεοδωρή πασά, τον Μεχμέτ Αλή και τον Σαντουλάχ Μπέη. Τέλος την Ελλάδα αντιπροσωπεύουν, ο υπουργός Εξωτερικών Θ. Δηλιγιάννης, ο πρεσβευτής στο Βερολίνο Αλέξανδρος Ραγκαβής, ο Πέτρος Βράιλας Αρμένης και ο γενικός γραμματέας του υπουργείου εξωτερικών Άγγελος Βλάχος. Η ελληνική κυβέρνηση είχε αποφασίσει να στείλει αποστολή χωρίς να έχει επίσημα προσκληθεί, ελπίζοντας ότι τελικά θα γινόταν δεκτή στο συνέδριο.

Στη συνεδρίαση της 5/17 Ιουνίου ο μαρκήσιος Salisbury πρότεινε να γίνει δεκτή στο συνέδριο η ελληνική αντιπροσωπεία, οι Ρώσοι όμως αρνήθηκαν λέγοντας ότι αν η πρόταση αυτή γίνει δεκτή θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στο συνέδριο και αντιπροσωπείες από τις Σερβία, Ρουμανία, Μαυροβούνιο οι οποίοι συμμετείχαν κατά κάποιο τρόπο στον πόλεμο αντί των Ελλήνων που έμειναν αμέτοχοι. Ο μαρκήσιος Salisbury ζήτησε, τότε, να γίνει δεκτή η ελληνική αντιπροσωπεία σε όλες τις συνεδριάσεις που θα εξετάζονταν θέματα που θα αφορούσαν τον ελληνισμό. Αλλά και πάλι η ρωσική αντιπροσωπεία αρνήθηκε. Τελικά έγινε αποδεκτή η συμβιβαστική πρόταση των Γάλλων κατά την οποία, η ελληνική αντιπροσωπεία θα έπαιρνε μέρος για να εκθέσει τις απόψεις της όταν θα γινόταν συζήτηση για την τύχη των επαρχιών που συνορεύουν με την Ελλάδα.

Η ελληνική αντιπροσωπεία κλήθηκε να εκθέσει τις απόψεις της στη συνεδρίαση της 17/29 Ιουνίου. Ο Δηλιγιάννης διάβασε το ελληνικό υπόμνημα με το οποίο διαλαμβανόταν ότι η ελληνική κυβέρνηση επιθυμούσα να συμβάλλει στην αποκατάσταση της ειρήνης περιοριζόταν να ζητήσει την προσάρτηση της Κρήτης, Θεσσαλίας και Ηπείρου, και το συνέδριο επιφυλάχθηκε να μελετήσει το ελληνικό αίτημα. Εισηγητής του ελληνικού ζητήματος ορίσθηκε ο Γάλλος αντιπρόσωπος Waddington ο οποίος ήταν πράγματι διατεθειμένος να υποστηρίξει την προσάρτηση της Θεσσαλίας και μέρους της Ηπείρου στην Ελλάδα.

Ο Waddington υπέβαλε πρόταση, στην συνεδρίαση της 23 Ιουνίου / 5 Ιουλίου με την οποία, το συνέδριο προσκαλούσε την Υψηλή Πύλη να προχωρήσει στη διευθέτηση των ορίων με την Ελλάδα, και τα οποία θα μπορούσαν να μεταφερθούν βορειότερα ξεκινώντας από την πεδιάδα του Πηνειού στον Αιγαίο να φθάσουν στην Ήπειρο μέσο του Καλαμά. Τη γαλλική πρόταση αποδέχθηκαν οι Μπίσμαρκ, Andrassy, ο αντιπρόσωπος της Ρωσίας όπως και ο Ιταλός αντιπρόσωπος Κόρτι. Απεναντίας ο Ντισραέλι και ο Salisbury αφού δήλωσαν ότι το συνέδριο δεν συνήλθε για να διαμελίσει την Τουρκία και ότι η Ελλάα απατάται αν ελπίζει σε εδαφικές προσαρτήσεις, συμφώνησαν ότι η πρόταση θα μπορούσε να τύχει περαιτέρω συζητήσεως. Στην πρόταση αυτή η τουρκική αντιπροσωπεία επιφυλάχθηκε και στην επόμενη συνάντηση διευκρίνησε ότι η Πύλη αρνείται να δεχθεί την τροποποίηση των ελληνοτουρκικών συνόρων.